

Kampen, IJsselsterk!

door Thijs Kolster, bureau communicatie gemeente Kampen

Lang heb ik zitten aarzelen achter mijn computer. Ik begon steeds opnieuw, had al een heel beeldscherm vol met tekst en wiste dan uiteindelijk toch weer het gehele verhaal. De redactie van de Kamper Almanak vroeg mij een artikel te schrijven over wat er de komende jaren staat te gebeuren in Kampen. Een verhaal over Kampen, IJsselsterk! Enthousiast als ik ben over alles wat Kampen heeft en nog zal krijgen, heb ik de uitdaging aangenomen. U mag gerust weten, dat ik mij af en toe vertwijfeld heb afgevraagd, waarom ik dat toch had gedaan.

Begrijp mij goed. Ik heb geen enkel probleem met het schrijven van een wervend verhaal over Kampen. Maar hoe zou ik u als lezer nu echt kunnen raken en boeien. De meeste inwoners van Kampen weten dat er een nieuwe stadsbrug komt, dat het nieuwe Stadhuis ook doorgang vindt, dat de Rijksweg 50 verlengd wordt en dat de Dijkverzwaren van het oude Stadscentrum ook zijn beslag zal krijgen.

Raken en boeien

En welke Kampenaar moet ik nu nog overtuigen van al het schoons dat er in deze stad al is? Zelfs een opsomming zou geen recht doen aan Kampen. Nee, ik heb tijden lang geen flauw idee gehad hoe ik u als lezer zou moeten raken en boeien. Totdat ik laatst een zeer goed bevriend stel op bezoek had en hen, zoals zovelen, door Kampen rondleidde.

Solovoorstelling

Het weer zat mee en onder een stralende herfstzon liep ik met hen over de oude stadsbrug naar het NS-station met de bedoeling het prachtige stadsfront te tonen. Ondertussen vuurde ik alle parate kennis over Kampen op hen af. Lachend keek het stel elkaar aan, terwijl ik drukgebarend weer een nieuw en gloedvol betoog hield over "de Bruine vloot" van Kampen en over de moderne en florerende Scheepswerf Peters. Hiermee wilde ik aantonen dat heden en verleden hand in hand gaan in Kampen. Ik had op dat moment absoluut niet in de gaten, hoe die twee zonder woorden veelbetekenende blikken naar elkaar wierpen en meer oog hadden voor de omgeving dan voor mijn prachtige solovoorstelling.

Kampen spreekt voor zichzelf

We waren net aan de andere kant gekomen en ik riep uit: "is dit niet prachtig!" In al mijn enthousiasme vergat ik bijna adem te halen en net op het moment dat ik dat deed brak één van de twee mijn monoloog af. Lachend zei hij: "Thijs we weten het nu wel. Je hoeft ons niet meer te overtuigen alleen door hier te zijn en te kijken, zijn we al verkocht!" Ik stond perplex. Was het zo eenvoudig, zo simpel! En ik maar denken dat ik mensen moest overtuigen, moest overhalen, veel moest vertellen. Kampen heeft toch geen goed imago in den lande? Daar stond ik dan met uitzicht op ons stadsfront, stil, zonder woorden. Ik keek nog eens goed en dacht: "Ja, zo simpel is het dus! Kampen spreekt voor zichzelf."

Enthousiast

Met z'n drieën liepen we langzaam terug naar de overkant, om een terrasje te pakken. Nu was het hun beurt om hun verbazing uit te spreken. "Is iedereen hier zo enthousiast. Je praat constant over "wij". "Je bent echt een Kampenaar, die trots is op zijn stad." Een mooier compliment kun je niet krijgen als communicatie-adviseur. Toch heeft mij die laatste opmerking aan het denken gezet.

Niet op de borst kloppen

De komende jaren zal er voor een slordige 400 miljoen in en om deze stad worden geïnvesteerd. Zelf draagt de gemeente Kampen zo'n kleine 80 miljoen gulden bij. Zo iets is mooi en prachtig om mee naar buiten te komen. 400 miljoen voor een stad van de omvang van Kampen is ongehoord. Welke stad doet ons dat na? Maar belangrijker is, waarom doen we dit nu allemaal? In ieder geval niet om onszelf op de borst te kunnen kloppen dat we dit over een paar jaar hebben gerealiseerd. Wat een verspilling van miljoenen. Nee, wij investeren in deze stad omdat het noodzakelijk is. Kampen moet beter bereikbaar worden, nog aantrekkelijker zijn voor de industrie, maar bovenal een stad zijn waar mensen graag zouden willen wonen, werken en recreëren.

65.000 toeristen

Het gaat om de mensen. En diezelfde mensen zijn de beste, vergeef mij het woord, ambassadeurs voor Kampen. Ik heb nu al heel wat vrienden en bekenden over de vloer gehad en ze de stad laten zien. Mijn kennelijke enthousiasme maar met name de indruk die de stad zelf maakt werken aanstekelijk. En al komen er maar twee een keer terug, als dat iedere inwoner van Kampen lukt, dan levert dat een kleine 65.000 toeristen per jaar op. Dat is al een prestatie op zich en in mijn ogen geen hoog ambitieus doel.

Fietsbellen

Ik hoor enkele lezers al weer hardop denken. Natuurlijk kun je allerlei kritische kanttekeningen plaatsen bij dit verhaal. Natuurlijk, er moet nog een hoop gebeuren in Kampen. Feit is, en dat is een onomstotelijk feit, dat een stad bestaat uit mensen en niet uit fietsbellen. En dat het in Kampen rommelt, ik zeg liever altijd borrelt, is mij na anderhalf jaar ook bekend. En zo moet het ook zijn. Kritisch maar met hart voor de stad! Al zou wat mij betreft de liefde voor deze stad wel eens wat vaker mogen doorklinken. Soms worden we verblind doordat we te dicht bij het vuur hebben gezeten en te veel gewend zijn geraakt aan al het bijzondere. Het is ons kennelijk te gewoon geworden. Mensen van buiten laten je weer open staan voor dat soort zaken. Zij kijken met een frisse blik.

Mensen maken Kampen

Dat alles neemt niet weg dat Kampen aan promotie moet doen en dat gaat ook de komende jaren gebeuren. Je kunt echter nog zoveel willen bouwen of met slogans komen om de stad, zoals dat zo mooi heet, te promoten, het zijn de mensen waarvoor je het doet en die het zelf kunnen laten slagen. Met al die gebouwen, maar zonder mensen mist iedere stad zijn hart. Hopelijk hebben wij in Kampen dat doel van die 65.000 toeristen over een paar jaar MET ELKAAR bereikt. Mensen maken Kampen. Maken Kampen, IJsselsterk!